

Па іхніх пладах пазнаеце іх. (Мц 7, 16) Бацькі выбралі для сына найлепшую, як ім здавалася, школу. У ёй было добрае абсталяванне, высокаадукаваныя настаўнікі, дзеці з прывілеяваных сем'яў. Раніцай дзед павёў унука ў школу. Калі яны ўвайшлі на падворак, да іх падбеглі іншыя дзеці.

– Які недарэчны і брыдкі дзед, – засмяяўся адзін хлопчык.

– Гэй, ты, таўсцяк, – закрычаў другі.

Дзеці крычалі і скакалі вакол дзеда і ўнука. Тут празвінеў званок, які абвясціў пачатак урока, і дзеці пабеглі ў клас. Дзядуля рашуча ўзяў унука за руку і выйшаў на вуліцу.

– Ура, я не пайду ў школу! – узрадаваўся хлопчык.

– Пойдзеш, але не ў гэтую, – адказаў дзед. – Я сам знайду табе школу. † Дзед прывёў унука дадому, даручыў яго бабулі, а сам пайшоў шукаць лепшую школу. Як толькі дзед бачыў якую-небудзь школу, ён заходзіў у двор і чакаў, калі настаўнік адпусціць дзяцей на перапынак. У некаторых школах дзеці не звярталі на старога ўвагі, у іншых – здэкаваліся з яго. Так дзед ішоў далей і далей, ён праходзіў школу за школай. Нарэшце ён падышоў да маленькай школы і стомлена прысланіўся да агароджы.

Зазвінеў званок, і дзеці высыпалі на падворак.

– Дзядуля, вам дрэнна? Прынесці вады? – пачуўся галасок.

– У нас у двары ёсць лаўка, садзіцеся, калі ласка, – прапановаў адзін хлопчык. – Можа, я паклічу настаўніка? – спытала дзяўчынка.

Неўзабаве ў двор выйшаў малады настаўнік. Дзядуля прывітаўся і сказаў:

– Нарэшце я знайшоў самую лепшую школу для майго ўнука.

– Вы памыляецеся, дзядуля, наша школа не самая лепшая. Яна маленькая і цесная. Дзядуля не стаў спрачацца. Ён аб усім дамовіўся з настаўнікам і пайшоў.

Вечарам бацькі хлопчыка спыталі дзеда:

– Вы не ўмеете пісаць, вы не хадзілі ў школу і нічога не разумееце ў сучаснай сістэме адукацыі. Чаму вы думаеце, што знайшлі самага лепшага настаўніка?

– Па вучнях пазнаюць настаўнікаў, – адказаў дзед.